

SALESIÁNI V BULHARSKU

ZPRAVODAJ ČESKÉ SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

81 / měsíčník

říjen, listopad 2020

Je podzim. Bílé stádo obláček se nastěhovalo na jižní svahy Staré planiny a zůstane tam až do jara.

Z obsahu

Novinky z Bulharska	s. 1-2
Boscocup	s. 3
Animátoři	s. 4
Noví dobrovolníci	s. 5-6
Loučení s o. Jaroslavem	s. 6
Brigáda	s. 7
Liga Dona Boska	s. 8

Zdravím do Čech,

po delší době se vám opět ozývám z Bulharska. Když se dívám nazpět, prožívám vděčnost, že jsme znovu mohli i v omezených podmínkách rozjet naši činnost. Začátek byl těžší v tom, že jsme začínali nový školní rok bez Jardy Fogla, ale díky tandemu Donbor-Markos se podařilo Jardův dočasný odchod překlenout. *(pokračování na s. 2)*

(dokončení) Školní rok začal za lavicemi. Nikdo, kromě studentů, nemusel zůstat doma. I my jsme rozjeli obvyklou činnost. Kromě klasického doučování se podařilo nabídnout mladým některé nové

Děvčata samozřejmě ví, co patří do pánve.

Bohoslužby, kromě rouškování, omezené nejsou, ale vnímáme nižší účast farníků na bohoslužbách. Jedná se především o starší a nemocné farníky. Je to pochopitelné a proto se snažíme s nimi udržovat kontakt alespoň po telefonu.

Stavba stále pokračuje, tak doufáme, že Vánoce oslavíme v novém. Dokonce se sem na podzim vypravila i jedna parta brigádníků z Čech a Moravy. Je to opravdu obdivuhodné vidět odvahu a obětavost těchto chlapů. Díky Bohu za to, že nám žehná a vám za modlitby a veškerou podporu. Pociťujeme ji tu silně.

o. Martin

zájmové kroužky. Cvrček s Markosem jsou tělem i duší skauti a tak se každé úterý pokoušejí zakořenit skautského ducha do romského prostředí. I děvčata si přijdou na své, jelikož mohou navštěvovat nově otevřený kroužek baletu, který vedou naše farnice Elysabeth a Anemieke z Ameriky. Tyto baletky pracují v místní opeře. No a každou sobotu také trénujeme divadelní umění pod taktovkou Donbora. Chystá se divadlo na slavnost Dona Boska. Kromě toho pokračujeme s oblíbeným kroužkem vaření. Během kroužku hrajeme oblíbenou hru „Já bych si s dovolením také vzal.“

Díla se mimo sebranických chopila i komunita. Stále je tu práce (jak) na kostele.

BOSCOcup – VÍCE pro Bulharsko

V sobotu 5. září 2020 se v Boskovicích uskutečnil už tradiční BOSCOcup VÍCE pro Bulharsko – nejen turnaj v malé kopané opět v areálu venkovního hřiště Vyšší odborné školy ekonomické a zdravotnické a Střední školy Boskovice na Hybešově ulici.

Realizační tým se pokusil vycchat případné nedostatky z minulého ročníku a díky obětavé pomoci všech dobrovolníků mohla celá akce znovu proběhnout. Tentokrát se hrálo na třech hřištích a **novinkou byla i kategorie do 15** let tzv. Junior Bosco-cup. Celkem třináct družstev ve dvou kategoriích svádělo tuhé boje, ze kterých nakonec vzešli **vítězové Orel Boskovice** a v Juniorské kategorii **Olešnice**. Naplnil se také hlavní cíl, což je podpora salesiánského díla v Bulharsku a setkání

lidí, kteří k sobě mají blízko nejen díky sportu.

Přispěl každý účastník a to buď zaplacením startovného, zakoupením občerstvení nebo formou benefičních penalt. Letos se obzvláště vydařila **dražba vzácných předmětů**, tentokrát nejen ze života Petra Cvrkala alias Cvrčka, ale i z bohatého života všech salesiánů od jejich příchodu do Bulharska v roce 1994. V neděli při mši svaté v kostele sv. Jakuba staršího v Boskovicích převzal Cvrček zavařovačku tentokrát s trojcifernou částkou, která přesáhla 120 000,- Kč.

Pokud kolem nás bude pořád tolik úžasných lidí s dobrým a **štedrým srdcem** a budeme v příštích letech pokračovat podobným tempem, tak se můžeme za pár let dočkat i prvního **miliónu**.

Za organizační tým Ladislav Oujeský

Animátoři

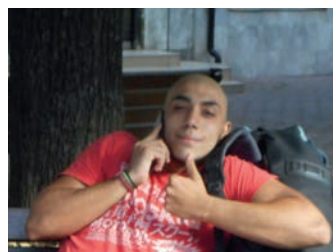
Začátkem října se konal netradiční animátorský víkend. Po dvouletém víkendovém setkávání se naposled sešla skupina mladých, kteří se chtějí ve svém volném čase věnovat dětem ve svých farnostech, u salesiánů, na táborech nebo jiných akcích. Víkend se měl uskutečnit už červnu, ale kvůli situaci byl odložen až po prázdninách.

Organizační tým toho operativně využil, a proto se hned v pátek po příjezdu účastníci ohlédli za prázdninami, které mnozí z nich strávili v roli vedoucích na salesiánských táborech. Na rozdíl od jiných víkendů nebyl program tohoto víkendu dále náročný, jak bývají obvykle. Během soboty všichni vyrazili do nedalekého lesa, odkud z kamenné observatoře určovali čas už staří thrákové. Následoval zábavný večer s promítáním fotografií

a předáváním animátorských certifikátů těm, kdo splnili podmínky pro jeho získání.

„Tento ročník je pro nás nadějí, když vidíme, kolik mladých se zapojilo do příprav a realizace letních programů,“ řekl o. Petr Cvrkal, vedoucí animátorských kurzů. „Doufáme, že budou aktivní skupinou i nadále.“ Animátorka Káťa bude součástí týmu pro nový ročník, i když není jasné, kdy setkání začnou. „Nový kurz ani první setkání druhého ročníku probíhajícího kurzu jsme zatím nesvolávali,“ pokračuje o. Petr. „V Česku se prý už protivirová opatření uvolňují, tady od příštího pátku nastanou nová omezení s platností do prosince. Dá-li Pán, sejdem se v novém roce.“

Josef Vencel

Noví dobrovolníci

Radek

Rád bych se vám v krátkosti představil. Jmenuji se je Radek Steingart, je mi dvacet let a zapojil jsem se do projektu Adopce nablízko. Mezi moje záliby patří folklór, divadlo, plavání i naše krásná příroda. Každý okamžik, který mohu strávit venku, mě naplňuje radostí. Mám rád humor a skvělé přátele, kteří mi umí vykouzlit úsměv na tváři. Pocházím z krásné vesničky Ořechov u Brna, kde jsem vyrůstal s rodiči, dvěma staršími bratry a malinkou sestřičkou.

O dobrovolnictví jsem začal přemýšlet v létě 2019, kdy jsem na Katolické charismatické konferenci v Brně slyšel přednášku o misionářích a službě dobrovolníků. Do té doby jsem tom nepřemýšlel, ani do které země bych chtěl jet pomáhat. Současně jsem si uvědomoval, že moje jazykové znalosti nejsou na takovém stupni, abych se domluvil v anglicky mluvících zemích.

Anička

Jmenuji se Anna Rotreklová, je mi 24 let, pocházím z malé vesničky Dražovice, nedaleko Slavkova u Brna. Práce s dětmi mě vždy bavila a naplňovala, proto jsem také studovala pedagogiku a pracovala jsem 5 let jako učitelka v mateřské škole.

Mezi moje záliby patří hudba, ráda hudbu poslouchám, zpívám a hraji na klavír a kytaru. Ve své rodné farnosti jsem také měla možnost podílet se na liturgii hrou na varhany. Dalšími koníčky jsou kreativní činnosti jako například šití a pečení. Ze sportu mám ráda plavání a běhání.

A jak jsem se stala misijním dobrovolníkem v Bulharsku? Je to dlouhý příběh. Na základní škole jsem se dozvěděla o Papežských misijních dílech a zapojila se do jejich podpory pořádáním jarmarků. Později jsem poznala několik bývalých misijních dobrovolníků a na střední dokonce dobrovolnici z Bulharska. Lákalo mě také odjet

Na podzim 2019 jsem pomohl známému a jeho rodině se stěhováním do Kazanlaku v Bulharsku. Byl jsem u tamních salesiánů týden a rozhodl se pomoci tam. Překvapila mne sociální situace tamních rodin, dětí, mládeže a vnímal jsem, že tam bych mohl být užitečný. Tak jsem se 3. října 2020 vydal na misijní službu do Bulharska. Myslím si, že toto rozhodnutí je správné, a jsem za ně rád.

na misie, ale měla jsem pocit, že na to není vhodný čas. Časem jsem ale došla k přesvědčení, že na některé věci v životě není nikdy vhodný čas, a tak jsem se přihlásila do kurzu Cagliari.

Na začátku jsem chtěla jet do Ekvádoru, o kterém jsem hodně věděla, protože tam jela na misijní službu moje kamarádka. Během kurzu jsem se ale dozvěděla víc o Bulharsku a uvědomila si, že Bulharsko bude asi země pro mě. Věděla jsem, že spousta lidí sem jezdí na dovolenou k moři, ale s chudobou se tu nesetkali. Chtěla jsem poznat druhou stranu této země a nabídnout pomoc i hřivny, které mi byly svěřeny.

I přesto se ve mně během přípravy mnohokrát otevřela otázka, jestli není důležitější zůstat v ČR, vždyť přece u nás také potřebujeme misie. Na konci školního roku jsem se pevně rozhodla zůstat v ČR a pomáhat tam. Ale jak se zpívá v jedné písničce: „všechno bude tak, jak to má být..“ A tak se stalo, že po jedné adoraci se rozhodnutí znovu otevřelo a dnes jsem misijní dobrovolnicí ve Staré Zagoře.

Loučení s Jardou

Otec Jaroslav Fogl se vrací na nějakou dobu do Čech. V posledním víkendu na konci srpna došlo na samotné dvoudenní loučení.

Kazanlacké centrum praskalo ve švech. Vypravit misionáře domů přáním šťastné cesty nebo požehnáhím přišlo a přijelo na padesát lidí, včetně řeholníků a kněží z celého Bulharska včetně pana biskupa Christa, který za odcházejícího sloužil mši. Následoval výběr z hudebního programu, se kterým v létě vystoupily starozagorské děti na křesťanském festivalu v Belozemi, a pohoštění.

Neděle byla vyhrazena Staré Zagoře. Po nedělní dopolední liturgii opět vystoupila hudební skupina s belozemským programem a následovalo pohoštění. Po odpolední liturgii pro děti řekl Jaroslav dětem pár slov: „Napsal jsem jim takový dopis a dětem ho tam přečetl. Chtěl jsem děti povzbudit v odvaze a naději do budoucna, i když tu sám nebudu,“ přiblížil. Odpoledne již nebylo komponované. Děti se fotily na památku a ukusovaly dobroty.

“Každé setkání bylo jiné. V Kazanlaku jsem se mohl setkat s nejbližšími a prohodit s nimi pár slov. Bylo pro mě důležité i setkání s naším biskupem. V neděli přišlo méně lidí. Romové tyhle situace prožívají těžce, tak možná zůstali doma. Je mi to líto, protože jsem je v těch dnech již nemohl obejít všechny,“ hodnotí misionář.

Josef Vencel

České ruce ze Sebranic

V říjnu zde byla brigáda chlapů z ČR ze Sebranic a okolí. Je to pro mě vždy velké povzbuzení vidět partu chlapů, kteří přejedou půlku Evropy proto, aby zde ve svém volnu pomáhali. Nejen to, brigádu kvůli koronaviru několikrát museli odložit, ale ani to je neodradilo a nakonec dorazili.

Každé ráno jsou všichni nastoupení v kapli na modlitbu a pak jsou celý den na stavbě a takto celý týden. Udělali pořádný kus práce! Postavili nám jednu venkovní zeď (cca 40 m) a spotřebovali na to 10 tun cihel, položili schodiště v komunitě (70 schodů), pomohli se zaměřením hřiště a ještě nám poskytli spoustu odborných konzultací (praxe je praxe).

Veliké díky! Těšíme se na další odvážlivce a pomocníky.

František Jeleček

Liga DB má vítěze

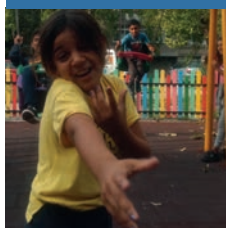
Sobota 26. září patřila fotbalu. V Kazanlaku totiž proběhlo finále ligy Dona Boska 2019-2020. Jelikož se nám kvůli pandemii nepodařilo zorganizovat toto finále před prázdninami, museli si hráči počkat až na dnešek.

Celý turnaj provázely velké emoce. Nečekaným překvapením byl kazanlacký tým, který celou ligu vyhrál. Vybojoval celkem 14 bodů. Kalitinovo, které vedlo během celého roku, tak zůstalo na druhém místě, jelikož prohrálo s Kazanlakem i se Starou Zagorou. Kalitinovo tak v celkovém bodování mělo 9 bodů a Stará Zagora 7 bodů. Těšíme se na další ligu.

Donbor

OBJEDNEJTE SI

Zpravodaj Salesiáni v Bulharsku objednáte na adrese fundraiser@sdb.cz, nebo stáhnete na <http://bulharsko.salesiani.cz>.

Vydávají Salesiáni na Don Bosko Bulgaria, Zahari Kniazheski 71, 6000 Stara Zagora, tel.: 00359 0431 62115, 00359 885 453 614. sdbsz@mail.bg. č. ú.: 16844021/0100, s. s. 29.

Připravují Martin Jílek, SDB. Texty posílejte na zpravodaj@donboskobg.org.

Více informací naleznete na <http://bulharsko.salesiani.cz>.